

GŁOS NARODU

WYD. WIECZORNE.

CENA Nr.: W KRAKOWIE 8 hal., W POLSCE (Okup. Austr.) 10 hal., W POLSCE (Okup. niemiec.) 8 fen.

CENY OGŁOSZEN

PONIEDZIAŁEK

18 CZERWCA 1917.

NR. 143. — R. XXV.

PRZEDPŁATA WYNOŚI: W Krakowie: z odnośniami miesięcznie K 4:40, kwartalnie K 12:80, półrocznie K 24:50, rocznie K 47:—, (bez odnosz. mies. K 3:80, kwart. K 11:—, półroc. K 21:—, rocznie K 40:—) w Austro-Węgrzech i ziemiach przez Austrię okupowanych (z przesyłką poczt.) mies. K 4:40, kwart. K 12:80, półroc. K 24:50, rocznie K 47:—, w Królestwie Polskiem (Okupacja Niemiecka) i zagranicą mies. K 6:— (M. 4:—), kwart. K 17:— (M. 11:50), półroc. K 32:50 (M. 21:50), rocznie K 64:— (M. 42:—). — Zamawiać „Głos Narodu” można we wszystkich urzędach pocztowych Austro-Węgier, Polski i Niemiec, we wszystkich agencjach dzienników lub bezpośrednio w Administracji. — Wpłaty można uskutecznić przekazami pocztowymi, przez Pocztową Kasę Oszczędności (Konto Nr 23993), przez Bank Krajowy w Krakowie i w Administracji Wydawnictwa. Prosimy uprzejmie o adresowanie wszystkich listów dotyczących przedpłaty i ogłoszeń do administracji wydawnictwa.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11. — **DRUKARNIA** UL. ŚW. TOMASZA 35. Telefon Redakcji Nr. 190. — Telefon Administracji i Drukarni Nr. 3344. — Reprezentacja „Głosu Narodu” w Warszawie: ul. Szpitalna 9. (sprz. daż numerowa, przedpłata, ogłoszenia i korespondencya rozdzielonych).

Zwyczajne (za dzień petiti. lub jego miejsce) K —20
układ tabelaryczny . . . —40
Nadesłane 1—
Nekrologi 1—
Komunikaty (po kronice) 2—
Paski (2 i 3 stronice) 20—
Paski poprzeczne 8—
Załączniki, prospekty itp. dla prenumeratorów miejsc. za 100 egzempl. „ 1—
dla prenum. zamiejsc. „ 2—
Koresp. rozdzielonych 24 słów K 5, następuję 10 słów K 1:50, powtórzenie od K 8.

Biuletyn austro-węgierski.

Wiedeń, dnia 18. czerwca 1917.

Urzędownie donoszą dn. 17. czerwca 1917:

Wschodni teren.

Na wschodniej granicy węgierskiej miejscami potyczki patroli. Kolo Brzeżan odrzucano rosyjskie oddziały wywiadowcze.

Włoski teren:

W goryckim austro-węgierska eskadra lotnicza rzuciła ze skutkiem bomby na włoskie magazyny Mossa. Pozatem nic ważnego.

Południowo-wschodni teren:

Bez zmiany.

Szef sztabu jenerałnego.

Front macedoński: W dolinie Strumy opróżnili Anglicy kilka miejscowości, zapalili je w przód.

Pierwszy jen. kwatremistrz Ludendorff.

Przed dymisją gabinetu.

(Telefoniem od naszego korespondenta).

Wiedeń. Dzisiaj przed południem odbędzie się rada ministrów, na której, jak słychać, uchwalone zostanie, aby cesarzowi przedłożyć dymisję całego gabinetu. Dymisję tę wywołała pośrednio uchwała opozycyjna Koła polskiego. Dzienniki konstatują, że przesilenie gabinetowe musiało nastąpić nawet gdyby Koło polskie nie było tak ostro sprawy postawiło. Rząd nie miał absolutnie większości w Izbie. Zdaniem stronictwa obecny szef gabinetu nie byłby zdolny rozwiązać trudności wewnętrzno-politycznych.

W kołach parlamentarnych obiegują różne kombinacje na temat utworzenia nowego gabinetu. Większość posłów uważa, że obecnie powinien być powołany gabinet przejściowy. Jako kierowników wymieniają ministra Hussarka albo min. Spitzmüllera. Gdyby jednak przyjęcie miało do utworzenia stałego gabinetu, to kierownictwo objąłby dr K. R. B. albo bar. Beck. Trudno jednak przed decyzją monarchy co do dymisji obecnego gabinetu robić kombinacje. Prawdopodobnym natomiast jest, że po referencie prezesa ministrów cesarz zawezwie do siebie wybitnych przedstawicieli stronictwa parlamentarnych, aby poinformować się o sytuacji. W pierwszym rzędzie zostaną powołani na audyencyę przedstawiciele Koła polskiego. W końcu zaznaczyć należy, że w kołach parlamentarnych podnoszą, iż Izba, która okazała zdolność do pracy, powinna wziąć udział w utworzeniu gabinetu. Powinien więc być powołany gabinet parlamentarny.

Prasa szwajcarska o parlamencie austr.

Bazylen. B. kor. „Nationale Ztg” pisze o parlamencie austriackim: Ołbrzymia większość ludów austriackich stoi — jak wykazała debata — zdecydowanie na gruncie austriackiej myśli państwowej, ale jest usposobiona federalistycznie i pragnie „stanów zjednoczonych Austrii”, co może być politycznym błędem, ale bynajmniej nie świadczy o braku patriotyzmu.

Głosy prasy o uchwale Koła.

Wiedeń. * „N. Fr. Presse” podnosi, że do ostatniej chwili spodziewano się, iż Koło polskie nie zamknie wszystkich dróg porozumienia z rządem. Uchwała Koła była dla innych posłów niespodzianką. Na razie nie da się ocenić wpływ tej uchwały na stanowisko rządu. Koło polskie wbrew wszelkim swym tradycjom powzięło bardzo ostą uchwałę, której nie da się uzasadnić jedynie rzeczowymi postulatami. Postawiło ono parlament wobec zupełnie nowej sytuacji. Nastąpił moment krytyczny.

„N. Fr. Presse” zaznacza, że na Kole była postawiona z zewnątrz propozycja, aby Koło ratowało budżet na 3 miesiące. Została ona jednak odrzucona. Na znak swego opozycyjnego stanowiska bez zastrzeżeń Koło poleciło prezydium, uchwały swe doręczyć premierowi na piśmie.

„Zeit” wskazuje, że przeszło 30 posłów brakuowało na posiedzeniu Koła i dnie z tego wyprowadzić wniosek, iż nastój Koła może się jeszcze zmienić. W każdym razie — zaznacza — hr. Clam Martinic ma bardzo mało czasu. W komisji budżetowej rozporządza on na pewno zaledwie 19 głosami na 52. Wyjaśnienie sytuacji musi nastąpić najdalej we wtorek.

„Arbeiter Zeitung” donosi bardzo krótko o stanowisku Koła polskiego. Podnosi, że w rokowaniach, prowadzonych z prezydentem gabinetu nie chodziło na pewno o „Innogi di traffico”, tylko o daleko ważniejsze rzeczy.

„Reichspost” podaje uchwały Koła i dodaje, że wiadomo na czyje upoważnienie, że „miarodajni politycy polscy zaznaczają, że mimo tej uchwały stosunki Koła z rządem nie zostały zupełnie zerwane (?). Nastąpią jedynie pewne zmiany w gabinecie”. Zarazem w sprawozdaniu z obrad Koła polskiego podkreśla dziennik, iż za poparciem rządu oświadczyła się obok konserwatystów także część partii Długosza. Omawiając utworzenie w parlamencie większości, potrzebnej do uchwalenia budżetu, „Reichspost” wskazuje, że obok Niemców gotowi byłiby do poparcia rządu Włosi i Rumuni. — a także Rosjini oświadczyli się przeciw panslawistycznym zakusom. Potrzeba by było jakieś 20 głosów Polaków, które „mogłoby dać klub polski, gdyby mu cokolwiek zależało na tradycyjnej swobodzie”. „Reichspost” uważa, że obecnie rolę wytrawnych polityków objął po Polakach w parlamencie Ukraincy (?).

Oświadczenie socjalistów francuskich W SPRAWIE WOJNY I POKOJU.

Paryż. B. kor. Aj. Havasa. Przed głosowaniem w Izbie nad pryzoryum budżetem odczytał Renaudel, imieniem partii socjalistycznej, następujące oświadczenie: Partya socjalistyczna będzie głosowała za kredytami dla obrony narodowej, przyłącza ją do wysiłków wszystkich sprzymierzonych. Partya soc. domaga się, aby zażądać od mocarstw centralnych przywrócenia prawa Alzacji i Lotaryngii, naruszonego w r. 1871, naprawienia szkód w obsadzonych obszarach i szkód wyrządzonych uciśnionym narodom, tudzież takiego pokoju, któryby się zasadzał na między państwowej sprawiedliwości i prawie narodów stanowiącego o samych sobie. Nasi żołnierze będą mieli w ten sposób pewność, że wojna rozpoczęta atakiem państw środkowych, przedłuża się tylko wskutek ich milczenia o wytkniętych przez nie celach wojennych. Renaudel zapewnia, że Francya pragnie wolnego rozwoju każdego narodu, nie dąży do żadnych zdobyczy. W końcu wyraził ubolewanie, że rząd nie zawierzył patriotyzmowi socjalistycznych przedstawieli, przeznaczonych dla Sztokholmu.

Nota Rządu Tymczasowego PRZECIW ODREBNEMU POKOJOWI.

Petersburg. B. kor. Pet. ag. tel. Z okazji odwiedzin francuskiego ministra Thomasa u członków Rządu Tymczasowego, wręczył mu minister spraw zagranicznych Tereszczenko, przed odjazdem jego do Francji, następującą notę:

Rosyjska rewolucya jest nie tylko przeobrażeniem wewnętrznej organizacji Rosji, lecz jest także i to w szczególnej mierze, faktem moralnym, który wyraża wolę narodu rosyjskiego, by ziszczyć swój ideał równości, wolności i sprawiedliwości nie tylko w dziedzinie polityki wewnętrznej kraju, lecz także w stosunkach międzynarodowych. Ta wola jest źródłem, z którego rosyjski rząd rewolucyjny czerpie swoją energię. Jej siłą jest pierwszym zadaniem i misją rządu. Broniący w walce z nieprzyjacielem wielkiej idei wolności. Rosya postawiła sobie za cel przywrócenie powszechnego pokoju na podstawach, które wykluczają wszelki akt gwałtu z jakiegokolwiek strony, tak samo, jak wszelkie zakusy imperyalistyczne, w jakiegokolwiek formie. Rosya nie żywi żadnych zamiarów zdobyczych i protestuje stanowczo przeciw wszelkiej tendencji tego rodzaju. Wiemy tymczasem naród rosyjski jest silnie zdecydowany jawne lub skryte zamiary imperyalistyczne nieprzyjaciela zwalczać, zarówno w dziedzinie politycznej, jak finansowej i gospodarczej. Jeżeli mimo to między naszym rządem a rządami naszych sprzymierzeńców miałyby wynikać pewne różnice zdań co do celów wojennych, to nie wątpimy, że ścisły związek między Rosyą a nimi zabezpieczy zupełną zgodność co do wszystkich kwestyi na podstawie zasad, które kieruje się rosyjska rewolucya. Niezachwianie sympatyzując ze wspólną sprawą sojuszników, pozdrawia rosyjska demokracya z żywą radością postanowienie tych mocarstw sprzymierzonych, które oświadczyły gotowość zastosowania się do życzenia Tymczasowego Rządu rosyjskiego, aby układały co do ostatecznych celów wojny poddać rewizji. W tym celu rzucały inicjatywę do konferencyi przedstawicieli mocarstw sojusznicznych, która mogłaby się zebrać natychmiast, skoro tylko okażą się pomyślne ku temu warunki. Atoli jeden z układow nie będzie postawiony do dyskusyi na tej konferencyi, ten mianowicie, który podpisano w Londynie 5. września 1914 i który został później ogłoszony, a wyklucza możliwość zawarcia odrębnego pokoju przez jedno z mocarstw sprzymierzonych.

Atak na Tyrol.

* D. 6 czerwca, kiedy jeszcze nad Soczą Włosi kruszyla swe siły w daremnych atakach na Tryest, rozpoczęli równocześnie na wzgórzach „siedmiu gmin” przygotowania do ataku. Postanowili oni wdrzeć się doliną Sugano do południowych Włoch. Ogień huraganowy artylerji trwającej 4 dni, został w końcu wzmożony do ostateczności przez użycie ze strony Włochów nowych 30 em. działaczy min. Dnia 10. czerwca ruszyła wło-

Teren ataku Włochów na południowy Tyrol.

ska piechota do szturm, ale w rowach austriackich znalazła dzielny odpór w pułkach korpusu. Włosi zaatakowali góry graniczne na południe od doliny Sugano, pogórza Zebio, leżące jeszcze bardziej na południe, wreszcie góry na północny zachód od Asiago. Odrzuceni na drugi dzień, ruszyli przeciw Monte Forno, Monte-aehosa i pogoraniu Valsugana. Mimo ogromnych ofiar nie zdołali Włosi zdobyć ani jednego metra ziemi. W ostateczności ryzykowali nawet ataki nożny, co w terenie górskim przedstawia ogromne trudności, ale i ten nie przyniósł zamierzonych sukcesów.

Po kilku dniach zaciętych ataków, akcya Włochów w południowym Tyrolu skończyła się. Trwa obecnie jedynie walka artylerji. Włosi wyczerpani ofensywą nad Soczą, próbują jeszcze ostatkami sił tu i ówdzie wyznaczyć front austriacki i przeciw znaleźć jakiś słaby punkt. Tak np. po obecnym ataku na Tyrol, obszkakiwali jeszcze przez kilka dni front Karntyi, ale bezskutecznie.

Podajemy dzisiaj mapę poglądową na teren walk w Tyrolu. Jest ona rysowana pla-

Marya Leszczyńska.

LESZCZYŃSKI.
Niespodziewana wieść!
MARYA.
Tyle w niej treści!
Henault list wysłał i ja! lecz mnie strzegą ludzie Fleury'ego. Jestem dziś w nielase, więźniem Wersalu. Fleury jest nym stróżem. Nie mając odpowiedzi twej, zbiegłam w koby ci donieść o wszystkim. lasce,
LESZCZYŃSKI.
Jesteś dzieckiem dużym.
Tak się narażać!
MARYA.
Lecząc na spotkanie. Król dziś poluje w pobliżu Rawanny. Może tu zjawi się w ten czas poranny, by was odwiedzić, może tak się stanie, że z nim omówię sam na sam rzecz całą.
LESZCZYŃSKI.
Zwykle zajężdża do nas choć na chwilę. Lecz drzę o ciebie. Ty uważasz zbyt mało —
MARYA.
Zadużo ojeza drogi!

LESZCZYŃSKI.
Lecz nie tyle —
MARYA.
Zresztą niech będzie, co ma być! zaciesz teraz nie dla mnie, kiedy taka raeja państwowa wola. — Markiz Monti pisze w liście z Warszawy —
LESZCZYŃSKI.
ze —
MARYA.
— że deputacya jedzie do ciebie ojeze, aby prosić! Tron opróżniony w Polsce! tron ten czeka!
LESZCZYŃSKI.
Elektor saski potrafi się zgłosić.
MARYA.
Lecz Polsce trzeba innego człowieka. Męża, co kocha moe i polskie plemię. Ja cię zaklinam na wszystko, co święte —
LESZCZYŃSKI.
Cicho Maruchno, nie budź zła, co drzemie. Nie budź bolesnych wspomnień — niech zaśpią dalej w sercu. kłęte

MARYA.
Ojeze!
LESZCZYŃSKI.
Niechaj śpią troski i lzy! troski te nie o mnie, nie o me losy, choć spłynęły krwią — i lzy nie o mnie — te lzy i te troski wszystkie o tanto — com ostawił dawno w granicach wielkich, a słabych ogromnie! Nie budź Maruchno tych łez. Jest cień boski, co się unosi nad tą Rzeczą sławną, a pospolitą. Dość wspomnieć, by szlochać. Nie budź! ja dość się znam z sobą w duchu. Sił tam nadludzkich trzeba i posłuchu, co dźwiga ludzi! tam nie dość, by koehać — Jam zwykły jako inni!
MARYA.
Wielkiej wiary!
LESZCZYŃSKI.
Cicho Maruchno! im tytanów trzeba!
MARYA.
Ojeze najdroższy!
LESZCZYŃSKI.
Mnie patrzają się mary —

MARYA.
Kraj ciebie wola. Tam wielka koleba twój losu. Po to przyjechałam, aby cię błagać, nim ktokolwiek inny zdoła uprzędzić. Widzisz — w ogniać całam, mój ojeze! chce cię zakląć na najświętsze, byś się nie smoral w walce, lecz powini wziął na się trud!
LESZCZYŃSKI.
Od słów losy pędsze.
MARYA.
Los w twoich rękach.
LESZCZYŃSKI.
Być córko nie może.
MARYA.
Zapał ogarnął wokół polskie ziemie, gdy na sejmikach ogłoszono w ferworze, iż tobie berlo i królewskie stemienie głównie się patrzy.
LESZCZYŃSKI.
Zwodnicze legendy —
MARYA.
Tak pisze Monti, ambasador Francji. Ojeze najdroższy — jakież wielkie względę, jakież czyn wola ciebie! we łzach cała

patrzę w twe oczy! wszak niema instancyi wyższej nad polski tron! czekam wyroku! nie! nie wyroku! czekam, iż cię chwala królewskiej misji ujrzy w dziejów toku, że ty się zmożesz na ten wielki czyn — zmożesz i rzekniesz —
LESZCZYŃSKI.
Cicho, cicho, cicho —
MARYA kłęka.
LESZCZYŃSKI.
Racz powstać, tyś królową Francji! Wolę nie słuchać — znów sztydereze licho —
MARYA.
Ojezunku drogi!
LESZCZYŃSKI.
— zwali z nóg — bez win —
MARYA.
Ojeze, tyś godzien! tyś dzisiaj jedyny, który dla dobra Rzeczypospolitej może po berlo sięgnąć! tam wawrzyny! tam twoja gloria! to ja ci przysięgam! jak w ewangelię wierzę!
(Dokończenie nastąpi).

